

EL CINEMATÒGRAF

JOAQUIM ROMAGUERA i RAMIÓ

El treball que vaig presentar duia per títol «Primeres reflexions sobre el cinematògraf, fins al final de la dècada dels anys deu, emeses per intel·lectuals i escriptors catalans». Més tard, en veure que s'esmunyien les setmanes i *Treballs de Comunicació* no semblava que besllumés aviat, vaig decidir presentar-lo a *Revista de Catalunya*, que el va acceptar. Abans de lliurar-lo, però, vaig procedir a revisar-lo i a ampliar-lo amb les últimes referències, fruit de la recerca en curs. Finalment, el text definitiu, d'acord amb els paràmetres de pertença, va eixir en el número 27 de febrer de 1989 (pp. 110-119) amb el títol «El pensament cinematogràfic català fins als anys deu», d'aquí que ara no el reproduïm.

La continuació d'aquest estudi abastarà els anys vint i, més endavant, els anys trenta, que tancarà el cicle previst des d'un principi. Amb tot, els tres treballs no seran més que resums sintètics en forma d'articles periodístics d'un projecte de molta més volada i que s'intitula des de fa temps «Clàssics del Pensament Cinematogràfic Català», una col·lecció de vuit llibres que antologaran el més valuós i representatiu de plomes tant senyeres com Josep Carner-Ribalta, Guillem Díaz-Plaja, Josep Palau, Sebastià Gasch, Domènec Giménez, Josep Massó i Ventós, Valentí Castanys, Pere Llobera, Joan Sacs, Delmiro de Caralt, Josep F. Ràfols, Àngel Guimerà, Jeroni de Moragues, Josep Maria de Sagarra, Antoni Rovira i Virgili, Santiago Rusiñol, Salvador Dalí, Joan Maragall, Pere Grasses, Eugeni d'Ors, Jaume Bofill, Aurora Bertrana, Robert Gerhard, Miquel Joseph i Mayol, Ramon Rucabado, Eudald Serra, Ramon Maria de Bolós, i tants més. Uns pocs amb obra «cinefílica» suficient com per tenir llibre propi, i la majoria aplegats en tres volums de miscel·lània col·lectius.